

Sygn. akt VIII Ka 669/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Aneta Chardziejko

w obecności prokuratora Elżbiety Korwell, po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 r. sprawy A. M. oskarżonego o czyn z art. 286§1 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach dnia 6 czerwca 2013 r. (sygn. akt VIII K 121/13):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

1. oskarżonego uznaje za winnego tego, że w dniu 25 stycznia 2013 r. w (...) przy ul. (...) na aukcji nr (...) na portalu internetowym A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził S. T. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 780-zł. umyślnie wprowadzając go w błąd co do zamiaru sprzedaży (...) w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy za zakupioną konsolę nie przesłał jej, powodując straty na jego szkodę;
2. za podstawę rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności przyjmuje art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 pkt 1 k.k.;
3. za podstawę rozstrzygnięcia o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora przyjmuje art. 73§1 k.k.

II. W pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. M. został oskarżony o to, że w dniu 25 stycznia 2013 r. w (...) przy ul. (...), na aukcji nr (...) na portalu internetowym A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. T. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 780 złotych umyślnie wprowadzając go w błąd, że po otrzymaniu pieniędzy za zakupioną konsolę nie przesłał jej powodując straty na jego szkodę, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 121/13 oskarżonego A. M. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 286§1 k.k. skazał go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 33§2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięć) złotych.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 73§2 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora

Na podstawie art. 415§1 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 780 (siedemset osiemdziesiąt) zł tytułem odszkodowania.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) zł.

Powyższy wyrok, na podstawie art. 425§1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. w części dotyczącej orzeczenia o winie na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator. Na zasadzie art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. i art. 437§1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413§1 pkt 4 k.p.k. i art. 413§2 pkt 1 k.p.k. regulujących obligatoryjne elementy wyroku poprzez błędne przytoczenie w wyroku opisu czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu A. M. w ten sposób, że nie przytoczono pełnego opisu czynu pomijając określenie, iż swoim działaniem oskarżony wprowadził w błąd pokrzywdzonego, „co do zamiaru sprzedaży konsoli (...) w ten sposób, że ...”, podczas gdy w akcie oskarżenia podano pełen opis czynu i wyrok powinien zawierać właściwy opis czynu.

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 70§2 k.k. i art. 73§2 k.k. poprzez powołanie ich jako podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i dozoru kuratora wobec A. M., który nie miał statusu osoby młodocianej ani sprawcy określonego w art. 64§2 k.k., a zatem właściwymi podstawami powinny być przepisy art. 70§1 pkt 1 k.k. i art. 73§1 k.k.

Wskazując na powyższe prokurator wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przytoczenie pełnego opisu czynu zarzucanego oskarżonemu, a mianowicie określenie, iż A. M. został oskarżony, o to, że „... w dniu 25 stycznia 2013 r w (...) przy ul. (...) na aukcji nr (...) na portalu internetowym A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził S. T. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 780 złotych umyślnie wprowadzając go w błąd co do zamiaru sprzedaży konsoli (...) w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy za zakupioną konsolę nie przesłał jej powodując straty na jego szkodę, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.

2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przywołanie jako podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec A. M. art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. oraz jako podstawy orzeczenia dozoru kuratora art. 73§1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim ma rację rzecznik oskarżenia zarzucając Sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania (art. 413§1 pkt 4 k.p.k. i art. 413§2 pkt 1 k.p.k.), która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy w zarzucie (z części wstępnej wyroku) pominął część opisu czynu, tj. określenie, iż oskarżony swoim działaniem wprowadził w błąd pokrzywdzonego „co do zamiaru sprzedaży konsoli (...) w ten sposób, że”. Zważywszy, że – jak słusznie podnosi prokurator – przypisany oskarżonemu czyn winien zawierać jego pełny opis, należało orzec, jak w pkt. I ppkt 1 sentencji niniejszego wyroku.

Nie ulega też wątpliwości, że Sąd I instancji wskazał błędne podstawy prawne rozstrzygnięć o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, tj. art. 70§2 k.k. oraz o oddaniu go pod dozór kuratora, tj. art. 73§2 k.k. (dotyczące osoby młodocianej), do czego przyznał się w uzasadnieniu wyroku.

Oskarżony A. M. nie jest osobą młodocianą w rozumieniu art. 115§10 k.k. Przedmiotowego czynu dopuścił się w dniu 25 stycznia 2013 r. Zważywszy, że urodził się w dniu (...) w chwili popełnienia przypisanego mu czynu miał ukończone 21 lat.

Dlatego należało orzec, jak w pkt I ppkt 2 i 3 sentencji niniejszego wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. – ze względów słusznościowych – albowiem postępowanie drugoinstancyjne było wynikiem ewidentnych błędów o charakterze formalnym popełnionych przez Sąd I instancji.